

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Spv/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 6020200201
Dátum vydania rozhodnutia: 31. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6020200201.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca), v právnej veci žalobcu: voestalpine Krems Finaltechnik GmbH, so sídlom Schmidhüttenstr. 5, 3502 Krems-Lerchenfeld, Rakúsko, právne zastúpený: Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o., so sídlom J. Chalupku 8, Banská Bystrica, IČO: 36 867 519, proti žalovanému (sťažovateľovi): Úrad priemyselného vlastníctva SR, so sídlom Švermova 43, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia predsedu žalovaného sp.zn. EP 2439340/II-19-2020 zo dňa 19. marca 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/55/2020-79 z 25. novembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Predmetom konania je kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa) Úradu priemyselného vlastníctva SR voči rozsudku správneho súdu, ktorým správny súd zrušil druhostupňové rozhodnutie predsedu sťažovateľa sp.zn. EP 2439340/II-19-2020 zo dňa 19. marca 2020 a jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie sťažovateľa sp.zn. EP 2439340/E-691-2019 zo dňa 22. augusta 2019 a sťažovateľa zaviazal na náhradu trov konania.

I.

Priebeh administratívneho konania a súdneho konania

2. Sťažovateľovi bola dňa 5. októbra 2017 doručená žiadosť žalobcu v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z.z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 495/2008 Z.z.“) o uvedenie do

predošlého stavu európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku č. EP 2 439 340, s názvom „Zvodidlový systém“ (ďalej „patent“). Patent bol udelený Európskym patentovým úradom dňa 9. septembra 2015 na základe európskej patentovej prihlášky č. EPP 11183029.5 a žalobca sa stal majiteľom patentu po prevode zapísanom do registra sťažovateľa 23. decembra 2016.

3. Dôvodom žiadosti žalobcu bola skutočnosť, že v dôsledku zmeškania lehoty (28. septembra 2016) i dodatočnej lehoty (28. marca 2017) na zaplatenie udržiavacieho poplatku za 6. rok platnosti patentu došlo k zániku patentu. Žiadosť žalobca odôvodňoval tým, že pri platbe udržiavacích poplatkov postupoval s náležitou starostlivosťou a ku zmeškaniu lehoty došlo bez jeho zavinenia, v dôsledku nešťastného sledu udalostí a mimoriadnej chyby zavinennej ľudským faktorom, ktorej sa nedalo predísť ani napriek fungujúcim kontrolným mechanizmom, pričom judikatúra ÚPV považuje ľudské pochybenie zamestnanca za dôvod na vyhovenie žiadosti o uvedenie do predošlého stavu.

4. Žalobca v žiadosti popísal systém, ktorý má pri úhradách udržiavacích poplatkov zavedený, pričom využíva rakúsku patentovú kanceláriu Patentanwaltskanzlei JELL (ďalej „JELL“). Tá využíva sieť spolupracujúcich patentových zástupcov v prípadoch týkajúcich sa iných členských štátov EÚ. Žalobca zdôraznil, že kancelária JELL v liste z 18. októbra 2016 dala písomne pokyn kancelárii Všetečka & Partners na podanie žiadosti o prevod v súlade so zmluvou o prevode a na zaplatenie udržiavacieho poplatku v dodatočnej lehote po uplynutí ustanovenej lehoty 28. septembra 2016. Druhá a posledná upomienka bola doručená kancelárii JELL dňa 14. februára 2017, avšak dňa 16. februára 2017 kancelária JELL dostala od kancelárie Všetečka & Partners kópiu oznámenia ÚPV potvrdzujúcu prevod patentu a faktúru za poskytnuté služby. Keďže faktúra bola doručená po upomienke, malo sa za to, že všetky pokyny z 18. októbra 2016 boli vykonané. Z ničoho nevyplývalo, že by sa vykonala časť pokynov kancelárie JELL, a to najmä v situácii, keď by samotný prevod patentu bez predĺženia jeho platnosti nemal zmysel.

5. Sťažovateľ rozhodnutím zn. EP 2439340/E-691-2019 zo dňa 22. augusta 2019 (ďalej v texte aj „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z.z. žiadosť žalobcu o uvedenie do predošlého stavu zamietol. Dôvodom zamietnutia žiadosti bola skutočnosť, že žiadosť nezodpovedala podmienkam podľa odsekov 1 a 2 zákona č. 495/2008 Z.z., keď nebolo preukázané naplnenie vynaloženia náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti daného prípadu. Podľa úradu majiteľ, resp. zástupca poverený sledovaním udržiavacích poplatkov patentu, považoval poplatok za 6. rok udržiavania platnosti predmetného patentu mylne za zaplatený, a to - v dôsledku spoľahnutia sa na informáciu monitorovacieho systému, keď do systému bolo poznačené, že platba udržiavacieho poplatku je vybavená na základe zadania pokynu na jeho zaplatenie partnerskej kancelárii Všetečka & Partners; - ignorovania doručených upomienok a - porušenia zaužívaných overovacích postupov, najmä nepredloženia upomienok zodpovednému pracovníkovi. Konštatoval, že pokiaľ dôjde k pochybeniu na strane niektorého zo zástupcov majiteľa (v zmysle vynaloženie náležitej starostlivosti), považuje sa to za pochybenie samotného majiteľa. Doručenie upomienok malo vyvolať u zodpovednej osoby nevyhnutnosť overiť skutočný stav veci, a to už pri prvej doručenej upomienke, pričom doručenie druhej upomienky malo vzniknúť pochybnosti o zaplatení poplatku podporiť. Pokiaľ nedošlo v tejto situácii k overeniu skutočného stavu veci, nemožno hovoriť o vynaložení náležitej starostlivosti a tento záver nemôže prekonať argument majiteľa, že pochybnosti o zaplatení poplatku boli vyvrátené doručením faktúry za vykonané úkony, pretože podľa úradu faktúra sama osebe (bez overenia, či k úkonom, na základe ktorých bola vystavená, skutočne došlo) nie je dôkazom o vykonaní týchto úkonov. Skutočnosť, že došlo na strane majiteľa k uvedeným pochybeniam nemožno považovať za objektívnu skutočnosť, ktorá by mohla prekonať podmienku vynaloženia náležitej starostlivosti majiteľa a ktorá by tak odôvodňovala zmeškание lehoty určenej na zaplatenie udržiavacieho poplatku.

6. Na základe podaného rozkladu žalobcu rozhodoval predseda sťažovateľa, ako druhostupňový orgán, ktorý rozhodnutím sp.zn. EP 2459340/II-19-2020 zo dňa 19. marca 2020, rozhodol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „Správny poriadok“) v spojení s § 10 ods. 4 zákona o udržiavacích poplatkoch tak, že rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Podstatným dôvodom rozhodnutia predsedu sťažovateľa bol záver,

že prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žiadosť o uvedenie do predošlého stavu je správne, pretože majiteľ patentu nepreukázal, že vynaložil náležitú starostlivosť, ktorú si vyžadovali dané okolnosti k tomu, aby nedošlo k zmeškaniu lehoty na zaplatenie poplatku za 6. rok udržiavania platnosti predmetného európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku.

7. Žalobca voči druhostupňovému rozhodnutiu predsedu sťažovateľa sp. zn. EP 2459340/II-19-2020 zo dňa 19. marca 2020 podal správnu žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zrušil toto rozhodnutie vrátane jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia úradu a vec vrátil úradu na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP), že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise (§ 191 ods. 1 písm. f/ SSP) a z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení zákona o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP).

8. Predmetom súdneho prieskumu správneho súdu bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia predsedu sťažovateľa v spojení s prvostupňovým rozhodnutím sťažovateľa. Spornou otázkou bolo posúdenie splnenia podmienky vynaloženia náležitej starostlivosti u žalobcu, ktorú si vyžadovali okolnosti. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že zvyšné dve podmienky, ktoré vyžaduje zákon (§ 10 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z.z.), teda splnenie subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie žiadosti, boli splnené.

9. Správny súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že zrušil druhostupňové rozhodnutie predsedu sťažovateľa sp.zn. EP 2439340/II-19-2020 zo dňa 19. marca 2020 a jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie sťažovateľa sp.zn. EP 2439340/E-691-2019 zo dňa 22. augusta 2019 a sťažovateľa zaviazal na náhradu trov konania.

10. Podľa správneho súdu základné pochybenie v úsudku sťažovateľa pri posudzovaní vynaloženia náležitej starostlivosti spočívalo v tom, že nezohľadnil konanie žalobcu ako náležitú starostlivosť, ktorú si vyžadovali okolnosti, čo vyústilo v zásade do „potrestania“ žalobcu stratou práv majiteľa patentu, akoby išlo o opomenutie zaplatiť udržiavací poplatok, teda konanie laxné, benevolentné, nesmerujúce k účelu platenia poplatku, t.j. za udržiavanie platnosti patentu, za poskytovanú verejnoprávnu ochranu, ak žalobca práve v rovnakom období vykonával úkony smerujúce k nadobudnutiu patentu. Podľa správneho súdu pochybenie v správnej úvahe sťažovateľa spočívalo v tom, že nezohľadnili realizáciu prevodu patentu ako aj úkony s tým súvisiace najmä pokiaľ žalobca už vo vyjadrení k výsledku prieskumu žiadosti, v jeho podaní zo dňa 29. januára 2019 namietal, že samotný prevod patentu by bez predĺženia jeho platnosti nemal zmysel. S touto skutočnosťou sa sťažovateľ nevysporiadal a teda nereagoval na namietané skutočnosti ohľadom prevodu patentu a okolnosti okolo neho ako ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie aj dodatočnej lehoty, a preto nepostupoval v súlade so zákonom.

11. Rovnako správny súd poukázal i na skutočnosť, že sťažovateľ sa nevysporiadal s rozhodnutiami Európskeho patentového úradu na ktoré poukazoval žalobca a teda nepostupoval v súlade s § 3 ods. 2 Správneho poriadku. Uviedol, že dôvodom pre zrušenie rozhodnutia orgánov verejnej správy je, ak sa náležite nevysporiadali s rozhodnutím, na ktoré poukazoval účastník konania.

12. Správny súd mal následne za to, že došlo k nesprávne právne posúdeniu veci, čo malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Nesprávne právne posúdenie sťažovateľa vychádzalo z nesprávnej aplikácie správnej úvahy, že v danom prípade nešlo o ojedinelú a mimoriadnu okolnosť, ale o sled viacerých okolností, na základe ktorých nemožno ustáliť záver, že žalobca postupoval s náležitou starostlivosťou primeranou okolnostiam. Omyl v úsudku sťažovateľa pramenil najmä z nezohľadnenia skutočnosti, že k nezaplateniu udržiavacieho poplatku s následkom zániku patentu došlo v období, keď žalobca nadobúdala patent s úmyslom stať sa majiteľom patentu. A teda nebol dôvod pochybovať o tom, že by žalobca nemal záujem zaplatiť udržiavací poplatok za udržiavanie platnosti patentu, čo je základnou podmienkou jeho verejnoprávnej ochrany.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

13. Voči rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ dňa 25. januára 2021 kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

14. Za nesprávne právne posúdenie správneho súdu (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) považuje argumentáciu správneho súdu. podľa ktorej základné pochybenie v úsudku sťažovateľa pri posudzovaní vynaloženia náležitej starostlivosti spočívalo v tom, že nezohľadnil konanie žalobcu ako náležitú starostlivosť a nezohľadnil realizáciu prevodu patentu ako aj úkony s tým súvisiace. Má za to, že jeho rozhodnutie tieto skutočnosti zohľadnilo, ale sťažovateľ ich vyhodnotil odlišne od správneho súdu. Podľa sťažovateľa inštitút § 10 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z.z. nemá slúžiť na zvrátenie dôsledkov nezaplatenia poplatku v každom prípade a je potrebné preukázať obozretnosť a všetku náležitú starostlivosť, k čomu v posudzovanom prípade nedošlo.

15. Vo vzťahu k rozhodnutiam Európskeho patentového úradu namietol, že žalobca v podaniach neuviedol v čom konkrétne sú tieto rozhodnutia podstatné a v čom sa žalobcovi javí skutkový stav v jeho prípade rovnaký ako v týchto rozhodnutiach. Vo vzťahu k jednému z rozhodnutí taktiež uviedol, že sťažovateľ sa ním vo svojich rozhodnutiach riadne vysporiadal a poukázal na skutkové rozdiely.

16. Za kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP považoval nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku tým, že sa správny súd dostatočne nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľa.

17. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním doručeným správneému súdu 16. februára 2021. Uvádza, že všetky sporné okolnosti tak, ako ich uvádza sťažovateľ, sú fakticky pochybením jednej osoby, poverenej pracovníčky patentovej kancelárie JELL. Poukázal na to, že týmto pochybeniam pracovníčky patentovej kancelárie JELL predchádzali iné úkony, ktoré svedčia o náležitej odbornej starostlivosti žalobcu. Zmeškanie lehoty na úhradu udržiavacieho poplatku považuje žalobca za mimoriadnu a ojedinelú okolnosť. Za podstatné považuje, že okolnosť platenia poplatku za prevod patentu súčasne s potrebou platenia udržiavacieho poplatku v dodatočnej lehote boli okolnosťami, ktoré mali podstatný vplyv na chybu dotknutej zamestnankyne. Vo vzťahu k rozhodnutiam Európskeho patentového úradu uviedol, že tieto konkrétne špecifikoval i s uvedením dôvodov, pre ktoré ich považuje za významné.

III.

Posúdenie kasačného súdu

18. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR 23. apríla 2021 a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 8Spv/1/2021. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

19. Kasačný súd má za to, že skutková situácia tak, ako bola zistená správnymi orgánmi i správnym súdom, je nesporná.

Preukázanie obozretnosti a všetkej náležitej starostlivosti

20. Podstatou kasačného bodu sťažovateľa je posúdenie otázky, či v preskúvanom prípade boli splnené podmienky inštitútu restitucio in integrum v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z.z., podľa ktorého „ak poplatník napriek náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti, zmeškal zákonnú lehotu na zaplatenie udržiavacieho poplatku, môže požiadať úrad o uvedenie do predošlého stavu“. Zároveň podľa § 10 ods. 2 zákona č. 495/2008 Z.z. „poplatník je zároveň povinný žiadosť v lehote podľa odseku 1 odôvodniť, najmä uviesť skutočnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku, a uviesť deň zániku prekážky, pre ktorú nemohol udržiavací poplatok zaplatiť.“.

21. Sťažovateľ má za to, že v posudzovanom prípade žalobca podmienky inštitútu restitucio in integrum v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z.z. nesplnil, čo dôvodí (1) nereagovaním žalobcu na dve doručené upomienky, (2) nedodržaním zaužívaných postupov, (3) nevykonaním riadnej kontroly zaplatenia udržiavacieho poplatku, (4) nepredložením upomienok nadriadenému, v dôsledku čoho sťažovateľ sponchybnuje náležitú odbornú starostlivosť sťažovateľa pri platení udržiavacieho poplatku. Skutočnosť, či došlo k predchádzajúcemu prevodu patentu (čím žalobca taktiež ospravedlňoval zmeškanie lehoty), je podľa sťažovateľa bez významu. Za podstatnú považuje skutočnosť, že zmluva o prevode patentu bola uzavretá počas plynutia riadnej lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku a následne mal žalobca ešte dodatočnú lehotu na zaplatenie udržiavacieho poplatku. Nezaplatenie udržiavacieho poplatku tak sťažovateľ považuje nie za dôsledok toho, že predmetný patent bol predmetom prevodu, ale dôsledok toho, že žalobca sa v procese uskutočňovania platby dopustil hrubých pochybení. Sťažovateľ tak opačný názor správneho súdu považuje za nesprávne právne posúdenie (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

22. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy. Správny súd zároveň v zmysle § 27 SSP pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, preskúmava, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny súd je tak oprávnený posudovať, či nedošlo k vybočeniu z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, najmä či úsudok orgánu verejnej správy, ktorý vychádza z hodnotenia zistených skutkových okolností, nespočíval v nesprávnej interpretácii zákona alebo v skutkovej podstate odporujúcej obsahu spisu a zásadám logického myslenia. Správny súd za takúto okolnosť považoval, omyl v úsudku sťažovateľa, ktorý pramenil najmä z nezohľadnenia skutočnosti, že k nezaplateniu udržiavacieho poplatku s následkom zániku patentu došlo v období, keď žalobca nadobúdal patent s úmyslom stať sa majiteľom patentu.

23. Kasačný súd sa stotožňuje s právnym posúdením veci správnym súdom a odkazuje na body 63 - 65 a bod 69 napadnutého rozsudku. Rovnako ako správny súd i kasačný súd poukazuje na osobitné okolnosti posudzovaného prípadu, v dôsledku ktorých došlo k nezaplateniu udržiavacieho poplatku s následkom zániku patentu. Aj kasačný súd považuje za podstatné, že žalobca v danom čase nadobúdal patent s úmyslom stať sa majiteľom patentu a úmysel žalobcu patent nadobudnúť a ďalej využívať bol nesporný. Žalobca vo svojej žiadosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z.z. vysvetlil okolnosti, za ktorých k nezaplateniu udržiavacieho poplatku došlo. Žalobca využíval služby patentovej kancelárie JELL a táto bola poverená realizáciou úkonov pri ich úhrade. Z konania žalobcu a patentovej kancelárie JELL má kasačný súd rovnako ako správny súd za to, že išlo o zhodu okolností, pri ktorej bolo potrebné zohľadniť i skutočnosť nadobudnutia patentu žalobcom s úmyslom stať sa majiteľom patentu. Kasačný súd rovnako nemá dôvod pochybovať o tom, že by žalobca nemal záujem zaplatiť udržiavací poplatok za udržiavanie platnosti patentu, čo je základnou podmienkou jeho ochrany.

24. Je možné čiastočne súhlasiť s argumentáciou sťažovateľa, že k uzavretiu zmluvy o prevode patentu došlo ešte počas plynutia riadnej lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku a následne mal

žalobca dodatočnú lehotu na zaplatenie udržiavacieho poplatku. Nesprávne právne posúdenie sťažovateľa však vychádzalo z nesprávnej aplikácie správnej úvahy, či ide o ojedinelú a mimoriadnu okolnosť, konkrétne o sled viacerých okolností, na základe ktorých nemožno ustáliť záver, že žalobca postupoval s náležitou starostlivosťou primeranou okolnostiam.

25. Kasačný súd pripomína, že dôsledkom nezaplatenia udržiavacieho poplatku je jeho zánik, čo je zásadným zásahom do práv majiteľa patentu. Práve z tohto dôvodu bol v zákone č. 495/2008 Z.z. upravený inštitút restitucio in integrum, ktorý má slúžiť na zvrátenie zásahu do práv majiteľa patentu, ak k nezaplateniu dôjde aj napriek náležitej starostlivosti majiteľa patentu.

26. Skutkové tvrdenia sťažovateľa v uvedené v bode 9 jeho kasačnej sťažnosti (spochybenie existencie faktúry a následná z toho vyplývajúca úvaha sťažovateľa) kasačný súd považuje za novotu v zmysle § 441 SSP a sťažovateľ sa s nimi môže vysporiadať v rámci svojho administratívneho konania.

27. Argumenty tvrdené sťažovateľom v kasačnej sťažnosti podľa názoru kasačného súdu nespochybňujú správnosť a zákonnosť posúdenia veci správnym súdom.

Potreba vysporiadania sa s rozhodnutiami Európskeho patentového úradu

28. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom správneho súdu, že sa mal vysporiadať so žalobcom uvádzanými rozhodnutiami Európskeho patentového úradu. Kasačný súd sa s týmto kasačným dôvodom sťažovateľa nestotožňuje. Rovnako má kasačný súd za to, že sťažovateľ ako správny orgán bol v posudzovanom prípade povinný sa vysporiadať s rozhodnutiami v obdobných veciach a to najmä v prípadoch, že na tieto rozhodnutia žalobca výslovne odkazuje, a úvahu správneho súdu (body 66 - 68 napadnutého rozsudku) v tejto súvislosti považuje za správnu.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku

29. Sťažovateľ iba vo všeobecnosti uviedol, že sa správny súd nemal dostatočne vysporiadať s argumentáciou sťažovateľa. Kasačný súd považuje odôvodnenie rozsudku za logické a presvedčivé s tým, že správny súd sa vysporiadal so žalobnými bodmi žalobcu i s argumentáciou sťažovateľa. Správny súd nielen uviedol ale i logicky vysvetlil a odôvodnil, v čom spočíva pochybenie v úsudku sťažovateľa a rovnako sa vysporiadal i s ostatnými argumentmi sťažovateľa.

30. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne, po právoplatnosti rozsudku, správny súd samostatným uznesením. Žalovaný v konaní úspech nemal a preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

31. Tento rozsudok prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

